

HARLEQUIN®

DESIRE®

SCHŮZKA S OSUDEM

KIMBERLY VAN METEROVÁ

KIMBERLY VAN METEROVÁ

SCHŮZKA S OSUDEM

PŘEKLAD

ALENA MORNŠTAJNOVÁ

Milá čtenářko,

když si žena chce vzít muže tak starého, že by mohl být jejím dědečkem, každého napadne, že za tím asi budou peníze. Pokud Vás zajímá, jak taková zlatokopka uvažuje a líčí své pasti, sáhněte po titulu Schůzka s osudem. Pokud se chcete bavit rozpaky a trapasy náhle zbohatlého sympatického automechanika, určitě Vás nezklame povídka Tisíc chutí lásky. No a pokud jste nenapravitelná romantička, nechte se spolu s hrdinkou uhranout mocným a charismatickým šejkem v povídce Šokující plán.

Přeju Vám spoustu hezkých čtenářských zážitků!

Váš Harlequin

Kimberly Van Meterová

SCHŮZKA S OSUDEM

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:

Tempted

První vydání:

Harlequin Books, 2017

Překlad:

Alena Mornštajnová

Odpovědný redaktor:

Bohdana Hyřhová

Jazyková korektura:

Dana Wotřelová

© 2017 by Kimberly Sheetz

© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2018

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.

02-516 Warszawa, ul. Starościeńska 1B lokal 24-25

ISBN 978-83-276-3335-4 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Bývalý vojenský pilot Teagan Carmichael nikdy nejezdil na výletní okružní plavby.

A přesto byl teď tady, podával palubní lístek obsluze a nalodoval se na palubu velké výletní lodě *Nautica*. Sám ještě pořádně nechápal, jak se jeho bratru J.T. podařilo ho přesvědčit, že je to dobrý nápad.

A ještě k tomu Mexiko! Před dvěma měsíci s dvěma svými přáteli letěl do Jižní Ameriky, aby zachránil svého bratra poté, co J.T. kývl na charterový let do Mexika. Zpočátku to vypadalo jednoduše, ale skončilo to tím, že se J.T. a jeho pasažérka po nouzovém přistání ocitli nedaleko hranic s Guatemalou.

Dostali se do San Paula a nějak, s boží pomocí, se jim podařilo přežít a zachovat si všechny prsty na nohou i na ruce, což Teagan považoval za obrovské štěstí.

Možná při nich stáli všichni andělé strážní, protože občas byl Teagan přesvědčen, že už nevyváznou živí.

Navzdory všem překážkám se jim podařilo přežít a navíc se do sebe zamilovali, což bylo snad to největší překvapení.

J.T. udělal už spoustu unáhlených rozhodnutí, ale svazek s doktorkou Hope Larsenovou byl v mnoha směrech nečekaným požehnáním.

„Vítejte na palubě, pane Carmichaeli,“ řekl pečlivě

upravený pracovník palubní obsluhy, když projel lístek elektronickou čtečkou. „Přeji vám příjemný pobyt na Nautice.“

Teagan přikývl a přešel po můstku na palubu obrovské lodi. Jako většina takových lodí i tato byla plovoucím městem se vším pohodlím a přímo luxusem.

Vlaječky jasných barev se třepotaly ve větru, pleskaly jako barevné ručníky a napovídaly, že se na palubě bude odehrávat něco slavnostního, ale Teagan stále ještě pochyboval, že jeho rozhodnutí podniknout okružní plavbu bylo správné.

Pravděpodobně měl raději přesvědčit svého kamaráda Kirka Addlera nebo možná Harrise McGoye, aby podnikli cestu místo něj, ale J.T. na Teagana moc naléhal, a tak ho tedy poslechl a jel.

A díky tučnému šeku od Tessara Pharmaceuticals za poslední charterový let, který podnikl J.T., ten let, při kterém zlikvidoval jejich jediné letadlo a skoro je všechny zabil, Teagan bydlel v prvotřídním apartmá.

„No, tak na tebe není vůbec špatný pohled.“ Starší, dobře zaoblená bohyně s kaštanovými vlasy oblečená v luxusních značkových šatech a ověšená prsteny si ho prohlédla oceňujícím pohledem. „Jestli jsi vzorkem toho, co se dá od téhle cesty pro nezadané očekávat, tak to už se moc těším, zlato.“

Jo, a to byl ten další problém. J.T. mu objednal cestu, jejímž hlavním účelem bylo seznamování.

Jako kdyby Teagan právě teď nějaký vztah potřeboval. Při přestavbě a vlastně s úplně novým začátkem firmy *Modré dálavy* a přepracováváním jejich podnikatelského plánu neměl čas na žádné rozptýlení.

Teagan se zasmál a asi se i trochu začervenal, protože lichotka od krásné ženy, i když jen takové, která je na lovu zajíčků, vždycky potěší. Ale on po pletkách netoužil. Bez ohledu na to, co mu radil bratr, než se rozloučili.

„Potřebuješ se uvolnit, brácho,“ řekl mu J.T. „Jsi napjatější než buben. Člověk by řekl, že když jsi skoro umřel, mohl by sis konečně uvědomit, že život je k tomu, aby se žil.“

„Ty mi radíš?“ utahoval si z něj Teagan. „Blíží se snad konec světa?“

Protože vždycky to bylo tak, že Teagan byl ten rozvážený a J.T. ten, kdo se dostával do potíží.

Přinejmenším tomu tak bylo, než J.T. potkal svou rusovlasou vědkyni Hope. Teď byl mladší bratr zodpovědnější a přemýšlel hlavou a ne...no, však víte čím.

Teagan možná bratrovi tak trochu záviděl, jak moc je s Hope šťastný, ale na svém svobodném stavu rozhodně nehodlal nic měnit.

Žena Teagana naposled přejela hodnotícím pohledem od hlavy až k patám, spokojeně mlaskla a odvlínila se chodbou, aby našla svůj pokoj.

Opravdu vypadala jako lvice na lovu.

A moc hezká.

Ale v okamžiku, kdy našel svůj pokoj, odemykala svou kajutu i jeho sousedka a Teagan v tu chvíli na krásnou lvici úplně zapomněl.

Nikdy na lásku na první pohled nevěřil, ale byl velkým fandou přitažlivosti na první pohled, a tahle dívka ho svou krásou lákala, jen ji poprvé zahlédl.

Tmavé dlouhé vlnité vlasy jí sahaly až k bedrům, dlouhé, hezky tvarované a opálené nohy a dokonalá ňadra ho lákala k doteku, ale jedině, na co se zmohl, bylo, že na ni zíral jako idiot.

Hluboké modré oči lemované neuvěřitelně hustými černými řasami se na něj podívaly a dívka ho obdařila úsměvem, jako kdyby si uvědomovala, jak na muže působí.

Tohle byla prvotřídní kráska a moc dobře to o sobě věděla.

Podél páteře mu projelo vzrušení a zamířilo dolů, kde způsobilo velký zmatek. Upřímně řečeno, ještě nikdy ho jediný pohled na ženu tak nevykolejil.

Procestoval celý svět a viděl spoustu nádherných exotických žen, ale všechny se mu vypařily z paměti, jen je ztratil z očí.

A najednou byla pryč.

Jediný pohled a pak zmizela za dveřmi.

Neznal její jméno. Nic o ní nevěděl. Ale to se změní.

Najednou se mu okružní plavba jevila jako skvělý nápad. Musí bratrovi poděkovat, že ho přinutil cestu podniknout, protože právě teď pohlédl do očí svému osudu.

Nebo alespoň svému novému dobrodružství.

Byl připravený na obojí.

Harper Rileyová za sebou zavřela dveře a srdce jí prudce bušilo kvůli přitažlivému cizímu muži s úchvatnými očima a dokonalým tělem.

S tak vypracovaným tělem a dokonalým vzhledem pravděpodobně moc dobře věděl, jak přimět ženu, aby zapomněla i to, jak se jmenuje.

Asi je to lhář, usoudila.

Nejkrásnější lidé takoví jsou.

Ne že by se toho zalekla. Už si poradila s horšími. Ale stejně se mu bude po dobu plavby raději vyhýbat. Na tuhle cestu se nevydala pro zábavu.

Je to práce.

Její cílem byl nedávno ovdovělý a neuvěřitelně bohatý Stuart Buck.

Podle jejího názoru byl také velice zranitelný. Harper měla v plánu stát se další paní Buckovou. Celé měsíce sledovala, co starý pán dělá. Věděla o něm všechno, co bylo zapotřebí.

Stuart se vypracoval úplně sám. To on uvedl na trh gumové splachovací ventily do nádržek toalet.

Nebylo to sice příliš elegantní, ale zato velice výnosné, protože toalety používá přece každý, ne?

I když se Harper právě dvakrát nelíbilo pomyslení, že se stane paní Záchodovou královnou, byla si jistá, že ji utěší utrácení peněz, které záchody vydělaly.

A proč multimilionář jezdí na okružní plavby takovouhle obyčejnou lodí, když by si klidně mohl koupit vlastní jachtu?

No, Stuart se rád tvářil jako obyčejný člověk. Rád se obklopoval lidmi, kteří pořád žili od výplaty k výplatě, a dopřával si pocit, že je stále jedním z nich. I když nebyl.

Ale Harper neměla v úmyslu brát mu iluze. Každý má něco, čeho se rád drží.

Měla docela jednoduchý plán, dá se říct přímo klasický: staré dobré svedení.

Stuart ještě tesknil za svou ženou, ale od její smrti už uplynula nějaká doba, tak Stuart jistě nebude považovat Harpeřin zájem za příliš vtíravý.

Podle Harpeřiny zkušenosti byli muži docela jednoduchá stvoření. V hloubi duše toužili po tom, aby je někdo chtěl, potřebovali být chtění, potřebovali někoho, kdo bude obdivně vzdychat nad jejich úspěchy a smát se jejich vtipům.

Muž je v ženiných rukou velice tvárný, pokud se to opravdu umí.

Všechno bylo naplánované. Svádění bylo jen začátek, měla propracovaný způsob, jak začít a rozvinout rozhovor, ovládala řeč těla a přizpůsobila se všem okolnostem.

V duchu si znovu prošla svůj plán, odškrtovala jednu položku na svém seznamu za druhou, až došla k samému konci.

Ale tentokrát ji ze soustředění vytrhovaly myšlenky na jejího souseda.

Harper se zamračila.

Varovné pocity v břiše by měly stačit, aby na svůdného neznámého nemyslela, ale bylo na něm něco, kruci, vždyť ho viděla jen chvíli, co ji upoutalo a nechávalo na pokoji.

A to narušovalo její každodenní rituály.

Očividně byl svobodný a připravený něco si začít.

I když byl neuvěřitelně sexy a pravděpodobně i zábavný, Harper si s ním nic nezačne. Hezký obličej je jen šal, kterému si nemůže dovolit podlehnout.

Její matka se včas nepoučila, ale Harper ano: hezká ústa říkají jen pohodlné lži.

A teď matka žije v pečovatelském domě a na účtu nemá ani cent, protože ji kdosi omámil sliby, které nehodlal nikdy dodržet, a o všechno ji obral.

Harper při nepříjemných vzpomínkách zavrtěla hlavou a zatvrdila se proti nevíтанé přitažlivosti, kterou v ní neznámý chlapík probudil.

V jiném životě by se k němu Harper moc ráda přitiskla, ale za těchto okolností nemohla. Stačil jediný pohled a už poznala, že nestojí za to, aby na něj plývala svým časem. Všechno nasvědčovalo tomu, že pracuje rukama. Tváře měl ošlehané větrem, což napovídalo, že pracuje venku, nebo tráví spoustu času lyžováním nebo surfováním. Ruce měl velké a silné, jako kdyby byl zvyklý na těžkou práci.

Ten muž si uměl vydělat na chleba, ale docela určitě nebyl její cestou k bohatství.

Takže je mi líto, krasavče, ale mezi námi k ničemu nedojde.

Harper si povzdechla. *Tak dobře.* Je nejvyšší čas soustředit se na pana Bucka. Hubeného, vousatého a plešatějšího pana Bucka.

Mysli na jeho báječné peníze.

DRUHÁ KAPITOLA

Teagan za sebou zavřel dveře svého apartmá a stále myslel na sexy dívku z vedlejší kajuty.

Zběžným pohledem se přesvědčil, že pokoj je pěkný, přímo luxusní, ale mnohem raději by se dozvěděl, proč je taková dívka na okružní plavbě pro nezadané. A proč je vlastně nezadaná?

Protože – a tím si byl jistý – když jednou někdo získá ženu, jako je tahle, udělá všechno pro to, aby si ji udržel.

Ne že by byl nějaký neotesanec nebo něco takového. Ovšem žena s křivkami, jako má ona, dokáže poplést hlavu každému muži a udělat z něj primitivního gorilího samce divoce se bijícího v hrud'

Možná ho J.T. poslal na okružní plavbu příznivců swingers večírků nebo něčeho takového. Zmínil se, že se Teagan potřebuje „uvolnit“, a to mohlo znamenat cokoli. A jak bratra znal, opravdu to mohlo znamenat *cokoli*. J.T. by se navíc báječně pobavil, kdyby bratra poslal na swingers plavbu, aniž by o tom Teagan měl tušení.

Dlouho by ses nesmál, bráško.

Bože, to snad ne.

Nerad se dělil.

A J.T. to věděl.

Tak fajn, dejme tomu, že J.T. není taková sketa a nezachoval by se tak k bratrovi, který mu nedávno

zachránil zadek v Mexiku, a předpokládejme, že okružní plavba je skutečně takovou plavbou, za jakou ji Teagan považoval.

Tedy platbou pro svobodné, kteří se touží s někým seznámit.

Uf. Při pomyslení, že bude chodit po lodi a pátrat po ženách, které by se s ním chtěly seznámit, si povzdechl.

„J.T., ty jsi ale pitomec,“ zamumlal, rozhlédl se po pokoji a přemýšlel, jaký bude jeho další krok. Měl by snad něco udělat? Jít někam? Existoval nějaký rozpis?

Teagan se podíval na noční stolek, do koupelny i na malý kávový stolek, ale nenašel nic, co by mu napovědělo, co se bude příští týden odehrávat. Byl si naprosto jistý, že nechce zůstat celý týden v pokoji a nudit se.

Už tak byla otrava, že se vydal na cestu a nevzal si žádnou práci, která by mu vyplnila volný čas. Představa naprostého nicnedělání ho děsila.

Pohledem zabloudil k protější stěně. Věděl, že za ní je ona krásná neznámá. Osud má asi zvrácený smysl pro humor, protože tu dívku nemohl dostat z hlavy. Teagan o ní nevěděl nic kromě toho, že by ji rád poznal blíž.

Ale zaklepat na sousedčiny dveře z tak očividného důvodu je až příliš přímočaré, nebo ne? No, účastním se okružní plavby pro nezadané, což napovídá, že asi mám zájem o seznámení, řekl si.

Nebo ji možná někdo navezl do téhle plavby stejně jako jeho, a teď netouží po ničem jiném, než cestu nějak přečkat.

Existoval jen jediný způsob, jak to zjistit.

Zatraceně, na tom, že je člověk přátelský, přece není nic špatného.

Teagan si uhladil vlasy a potom vyšel z pokoje, aby zaklepal na sousedčiny dveře.

Otevřela, a když ho uviděla, maličko se zamračila. „Ano?“

Následoval tázavý úsměv a Teagan začal koktat jako nějaký pitomec, který si nikdy v životě nepovídal se žádnou ženou.

„Jde o to, že... nemám ani ponětí, co bych měl dělat. A... promiňte, jestli to bude znít trochu perverz- ně, ale... není tohle náhodou okružní plavba pro pří- znivce swingers?“

Tak tohle se ti asi moc nepovedlo, kámo.

Úsměv se jí vytratil z obličeje, ale nezabouchla mu dveře před obličejem, což bylo dobré znamení, a od- pověděla: „Ne, je to plavba pro nezadané. Proč? Vy jste chtěl plavbu se swingers večírky?“

„Ne, to vůbec ne!“ Teaganovi se ulevilo, a tak se usmál. „Díkybohu. Já na takové věci nejsem. Tím chci říct, že nemám nic proti lidem, kteří tomu hol- dují, ale já se nerad dělím.“

„To je dobré vědět,“ řekla trochu pobaveně. „Chce- te ještě něco...?“

Věděl o tisíci věcí, které by chtěl. Jak je možné, že s ní nedokáže flirtovat? To už zapomněl, jak se to dělá?

Patrně ano.

Jeho schopnosti už asi zrezivěly. Kdysi mu to doce- la šlo. Teď měl potíže vést obyčejný rozhovor. Bože, jak hluboko padl! Byl nejvyšší čas dát se trochu do- hromady.

„Bratr mi koupil tenhle výlet a já se tady cítím... no, trochu ztracený,“ řekl omluvně.

V očích jí zableskl potlačovaný zájem. „To vám bratr vždycky zařizuje dovolené?“

„Kčertu, to ne. Obvykle nemám na dovolenou čas, ale i kdybych ho měl, asi bych bratrovi nedovolil, aby mi ji zařizoval. My dva máme trochu odlišné názory na to, co je zábava.“

Překřížila ruce na prsou a vypadala pobaveně. „Tak proč vám bratr zařídil tuhle cestu pro nezadané?“

„To není příběh, který by se dal vyprávět jen tak mezi dveřmi. Je to dobré téma ke konverzaci při večeři,“ řekl s úsměvem. „S dobrým vínem, jídlem a skvělou společností.“

„Vážně?“ zeptala se a nadzvedla jedno obočí. „A stála by ta vaše historka za to?“

Teagan zvedl tři prsty a řekl: „Tři slova: letecká havárie, obchodní intriky a nebezpečí.“

„Jak vidím, matematika není vaše silná stránka.“

„To nevím, ale řekl bych, že si umím docela dobře spočítat, že vy a já rovná se příjemná večeře pro dva. Co tomu říkáte? Víím, že si tu historku chcete poslechnout.“

Zasmála se. „Nepochybně v ní budete hrát hlavní roli.“

„Nechci se chlubit, ale určitou roli jsem v ní sehrál.“

„Nechejte mě hádat. Pracujete pro CIA a byl jste na supertajné misi,“ zasmála se. Očividně mu vůbec nevěřila. Ironií bylo, že jeho příběh byl naprosto pravdivý. Ačkoli tolik jí říkat ani nehodlal. Kvůli utajení a všem těm věcem okolo.

„Je mi líto, že vás zklamu, ale nejsem agent CIA,“ řekl Teagan se smutným úsměvem. „Jsem jen soukromý pilot charterových letů, který měl štěstí. Nebo možná smůlu, záleží na úhlu pohledu.“

„Kde jste létal?“

„V armádě.“

„Hm.“

Tahle věta obvykle vyvolávala větší zájem. Nebyl z těch, kteří mluvili o své službě v armádě, aby se dostali ženám do kalhotek, ale nedostatek jejího zájmu ho překvapil. „Měla jste snad s letcem nějakou špatnou zkušenost?“ zeptal se Teagan.

„Ne. Vůbec ne. Jenom nemám ráda lidi, kteří jiným nalhávají, že sloužili v armádě. Některé věci jsou pro mě svaté.“

Teaganův úsměv se vytratil. Myslí si, že lže? Tak to pro něj bylo něco nového. Narovnal se, protože se mu ani trochu nelíbilo, že ho považuje za lháře. „Máte pravdu,“ souhlasil. Zdálo se, že ji pevný tón jeho hlasu překvapil. „Lidé, kteří si vymýšlejí, že sloužili své zemi, jsou odporní a já vás ujišťuju, že mezi ně nepatřím. Sloužil jsem své vlasti oddaně – já, i můj bratr. Teď provozujeme soukromé charterové lety tady v Los Angeles.“

„Jak se jmenujete?“

„Teagan Carmichael. A vy?“

Znovu se na něj tajemně usmála, ale neodpověděla.

„Nechcete mi to prozradit?“ zeptal se a vychutnával si pohled na její krásu. Byla tak hezká, až ho skoro přecházel zrak. Bylo na ní něco nepřístupného, byla jako královna, která zdraví svůj lid lehkým mávnutím. „To je přece účel našeho výletu, ne? Seznámit se s novými lidmi.“

Tehdy odpověděla: „Harper Rileyová,“ a on skoro omdlel štěstím. Už znal její jméno!

„Těší mě, Harper.“

„Mě taky, Teagane.“

To byl slušný začátek.

„Tak... co říkáš té večeri?“

Ale asi na Harper nezapůsobil tak, jak si myslel, protože ho prostě a jednoduše odmítla. A pak mu před nosem zavřela dveře.

Tak to tedy nesvědčilo o ničem dobrém.

Harper zavřela dveře a zamračila se. Proč jsou všichni okouzlující muži vždycky úplně na mizině?

Jeho představa dobré zábavy pravděpodobně

představuje závody monstrózních nákladáků a nejbližší okýnko s rychlým občerstvením. Docela určitě neodpovídá jejímu standardu.

Ale je na něj moc hezký pohled.

Zatraceně, kdy naposled si vybrala muže podle toho, jak moc ji přitahoval?

Páni, život je těžký. Tak přestaň kňourat a pořádně se soustřeď.

Odměnou bude Stuart Buck.

Bezbranný, hledající někoho, s kým by sdílel život, a při troše štěstí i natolik staromódní a důvěřivý, že nebude vyžadovat předmanželskou smlouvu, protože v něco takového prostě nevěří.

Harper vytáhla z kabelky telefon, aby si znovu vryla do paměti všechno, co o starém miliardáři zjistila.

Jeho žena Rachel byla podílnicí a tichou partnerkou stojící po boku muže, který vybudoval své impérium. Obdivně se usmívala na manžela, který zmodernizoval záchodový průmysl.

Bod pro tebe, Rachel, pomyslela si Harper posměšně. Já bych to nezvládla.

Harper si daleko raději užívala výsledků, netoužila podílet se na budování.

A Stuart byl teď velice dobře zaopatřený. Vlastnil nemovitost v Hamptons, byt na Manhattanu, srub ve Vailu a samozřejmě sídlo v Nob Hill v San Francisku, stejně jako hezky situovaný plážový dům v Santa Barbaře.

Žaludek se jí stáhl vzrušením. Milovala lov, obzvlášť když kořist byla tak tučná a výživná jako Stuart.

Udělá všechno, co bude v jejích silách, aby se z vdovce stal dokonalý manžel. Protože život je k tomu, aby se žil.

Harper v myšlenkách znovu zabloudila k pohlednému sousedovi. Tento druh mužů moc dobře znala.

Teagan Carmichael patřil k mužům, kvůli kterým matka ztrácela hlavu. Ale i když se Anna Rileyová nikdy nepoučila, Harper to chápala velice dobře. Okouzující muži odcházejí, hned když se něco pokaží. Nebo když si vezmou všechno, co se dá vzít.

Chudák maminka. Milovala, ale nebyla milována. Donekonečna doufala, že ten další muž bude konečně ten pravý.

Harper se dívala, jak muži přicházejí a odcházejí z Annina života a o všechno ji obírají.

I když byl muž bez peněz, téměř bez domova, ale dokázal ji okouzlit zdánlivě oddaným úsměvem, Anna byla ztracená.

Ale jestli byla Anna zaslepená láskou, Harper se proti lásce zatvrdila. Obzvlášť po tom, co se matce stalo s Rexem Harringtonem. Nebo jak se ve skutečnosti ten chlap jmenoval.

Pouhé pomyšlení, co Rex matce provedl, a jejím prostřednictvím i Harper samotné, v ní vyvolávalo touhu něčím praštit o zem.

Takže bylo úplně jedno, že je Teagan tak příšerně okouzující. Jeho hezká tvářička účty nezaplátí.

Dnes večer je společná večeře s tancem. Už zařídila, aby se Stuartem seděli u stejného stolu. Bezpochyby si bude muset poradit s konkurencí, ale tohle nebyla její první akce.

Vytáhla Stuartovu fotografii. Nevypadal špatně. Plešatý, ale ne tlustý, to byl bod k dobru.

Její poslední cíl byl kulatý jako Santa Claus, ale docela určitě ne tak zábavný.

Snažila se zapomenout na jeho uslintané polibky, při kterých se jí chtělo zvracet.

Nejhorší ale byl Ulysses Prawner.

Byl to stěží milionář a moc rád utrácel za ženy a hračky. Harper ho v jeho zálibě ráda podpořila.

Jenomže Ulysses nevěděl, kdy má přestat. Utrácel víc, než si mohl dovolit, a tak netrvalo dlouho a přišel za Harper s uplakanou historkou.

„Zlatíčko,“ doprošoval se, když si balila tašky. „Je to jen dočasné. Zase se z toho vyhrabu. Vždycky to tak je. Přísahám. Neodcházej.“

Harper už měla vyhlédnutý další cíl a nemohla se dočkat, až se pohne dál. Ve skutečnosti byla ráda, že má záminku odejít. „Ulyssesi, nedělej to ještě těžší. Oba musíme jít svou vlastní cestou.“

„Ale já tě miluju, zlato,“ brečel a snažil se ji chytit za ruku.

Pokoušela se v sobě najít alespoň trochu slitování, ale bylo to skoro nemožné. Vyškubla se mu, vrhla po něm pohled plný lítosti a vyšla ze dveří.

Neodešla s prázdnýma rukama, to bylo jasné. Všechno, co kdy dostala, ukládala na svůj tajný účet. Jednoho dne bude mít dost vlastních peněz a nebude se muset honit za bohatými muži.

Proto byl Stuart Buck tak důležitý.

Navlékne jí na prst snubní prsten a pak, až umře, všechno zůstane Harper.

Pak už nebude žádné pročitání společenských stránek, návštěvy klubů a předstírání. Konec starostí, jak zaplatí účet za matčin pečovatelský dům.

Už se nebude muset spoléhat na nikoho jiného, jen sama na sebe. V tomto světě jste buď na vrcholu, nebo na úplném dně.

Harper se zhluboka nadechla. „Stuarte, drahoušku, ani nebudeš vědět, co se ti to přihodilo.“

Vrátila telefon zpátky do kabelky a zmizela v koupelně, aby se připravila.

Scéna byla připravená a herci také.

Představení brzy začne.

TŘETÍ KAPITOLA

Teagan pohledem přeletěl společenský sál s purpurovými stěnami a zlacenými ornamenty a připadal si, jako kdyby se vrátil v čase.

Sály a bary v něm vždycky vyvolávaly představu sladkobolných písní zpěváků držících se poslední štace na výletních parnicích ve snaze prodloužit svou skomírající kariéru.

Jinými slovy, Teagan nikdy nepovažoval bary za nejlepší místo na seznámení.

Ale když se rozhlížel po místnosti, pohledem se zastavil u osoby, díky níž byla cesta lodí mnohem zajímavější.

Harper.

Tmavé vlasy jí splývaly v dlouhých vlnách po zádech, krátké šaty odhalovaly hezky tvarované štíhlé nohy obuté v botách na vysokých podpatcích. Všechno na ní bylo elegantní a rafinované, ale přesto z ní vyzářovalo něco, co ho velice lákalo.

V tu chvíli pro něj všichni ostatní přestali existovat, dokonce i hejno mužů, kteří ji obklopovali a doufali, že se jim podaří vymámit pro sebe z krásné dívky alespoň úsměv.

Harper moc dobře věděla, jakou moc nad muži má. Teagan to poznal z toho, jak se nevinně usmívala na povětšinou starší muže, kteří po ní přímo slintali.

Dál ji se zájmem pozoroval. Ta scéna se mu zdála zcela výmluvná.

Teagan se v ženách vyznal.

Jako pilot měl zkušenosti s různými ženami a věděl, že pokud chtějí, dokážou zajistit, aby se zeměkoule otáčela podle nich. Svými šikovnými prstíky zpracují muže jako těsto, ale jen málokterá žena věděla, jak svou moc využít.

Při pohledu na Harper pochopil, že ví docela přesně, co dělá.

A zdravý rozum mu napovídal, aby vycouval.

Aby si našel jinou společnici, nějakou méně komplikovanou, se kterou stráví celý týden.

Ne tak nebezpečnou.

Ale věděl, že to neudělá.

Na rtech se mu objevil úsměv. Harper pro něj byla výzvou a probudila v něm energii, kterou necítil už hodně dlouho.

Ale pokud si správně pamatoval pravidla, podle nichž se tahle hra hraje, jít přímo za ní by znamenalo prohru.

Harper má svou strategii, je chytrá.

A tak na to musí jít stejně.

J.T. chtěl, aby se uvolnil, aby se bavil. Existuje snad lepší zábava než snažit se ulovit ženu, která se snaží uniknout?

Kčertu, to není moc dobrý nápad – přímo si říká o pohromu – ale už se rozhodl.

Definitivně.

Dnešní večer byl o seznamování nezadaných. Místností se nesl hovor a zdvořilý smích. V akváriu byla spousta ryb, to bylo jasné.

Jednou ho jeho kámoš Kirk Addler přesvědčil, aby se přihlásil na Tinder.

Teagan novým aplikacím nevěnoval zrovna velkou

pozornost a ani pořádně nevěděl, o co na Tinderu jde, ale když se Kirk zdál být tak nadšený, přidal se.

Po pár zkusmých kliknutích věděl, že to není nic pro něj. Kirk by si zasloužil nakopat zadek. A pravděpodobně by si měl nechat udělat testy na pohlavní choroby.

Klik sem, klik tam... ne, díky. Jestli takhle vypadá moderní seznamování, raději zůstane svobodný.

Teagan potlačil pokušení vmísit se do kroužku Harpeřiných obdivovatelů a vydal se k baru. Cestou zachytil její pohled, ale dal si pozor, aby to byl on, kdo první přerušil oční kontakt. Mladým kráskám se nelíbí, když jsou přehlíženy. Obzvlášť ty nejkrásnější v celém sále.

Pečlivě upravený barman převzal jeho objednávku, a když Teagan dostal své pivo, nechal mu hezké spropitné.

Nemusel čekat dlouho. Zanedlouho měl na háčku první rybičku.

Ale ne tu správnou.

Vystopovala ho tygřice z lodního můstku. V očích jí planul oheň a ocas nesla vysoko zdvižený. „Tak tady jsi,“ řekla a vklouzla na barovou stoličku vedle něj. Tentokrát k němu svůdně natáhla ruku, aby se představila. „Vanessa Vermuelenová. A ty jsi? Kromě toho, že jsi vysoký a hezký k zbláznění?“

„Teagan Carmichael,“ odpověděl a ocenil výhled na plný výstřih, který ho doslova zval, aby si položil hlavu na její ňadra. Mávl na barmana, a protože ho před chvílí odměnil tučným spropitným, barman hned přispěchal. „Má přítelkyně si dá něco k pití.“

„Whisky,“ řekla s hrdelním smíchem, který byl neuvěřitelně sexy. Potom ještě barmana lehce poklepala po rukávu a mrkla na něj. „A s ledem šetřete, drahoušku.“

Barman se usmál a přikývl. „Jistě.“

Vanessa se otočila k Teaganovi. „Mám ráda silné... pití.“

Kdyby až doposud Teagan nepochopil, o co jí jde, teď by mu to muselo být naprosto jasné. Šla po něm.

„Takže, řekni mi, Teagane... Proč jsi tady?“ zeptala se přímo. „Hledáš zábavu, nebo něco hlubšího? Protože já jsem otevřená obojímu. Jsem volná a zábavná a odhodlaná užít si všechno, co život nabízí.“

Teagan se nemohl ubránit úsměvu, přestože si s touto vstřícnou ženou nehodlal nic začít. Měla v sobě něco zábavného a Teagan se v její přítomnosti cítil dobře.

„Sám si nejsem jistý, co vlastně hledám,“ odpověděl. „Cestu mi objednal bratr. To on mě přinutil, abych jel.“

„Tvůj bratr musí být zábavný,“ řekla a usrkla si ze své skleničky. „Takže nejsi ženatý? Jsi rozvedený? Vdovec? Jaký je tvůj příběh?“

„Jsem úplně svobodný. A nikdy jsem ani ženatý nebyl. A co ty?“

Vanessa si dramaticky povzdechla a upravila si výstřih. „Byla jsem vdaná za jednoho příšerného lumpa, ale prokázal mi velkou laskavost a umřel. Výše jeho pojištění byla ta jediná slušná věc, kterou kdy v životě udělal.“

„Takže špatná zkušenost?“

„Můj muž by rozhodně nikdy nezískal cenu žádné dobročinné organizace,“ řekla Vanessa trochu přezíravě a potom pokračovala. „Zůstala jsem s tím lumpem hodně dlouho, takže si za to vlastně můžu sama, ale byla jsem vychovaná tak, že z manželství se neodchází. Tak jsem zůstala. Promarnila jsem nejlepší léta svého života. Ale už je to za mnou, zlato. Jsem tady, abych si trochu užila, a ráda bych začala